

[Bølgministeren.]

størrelsesordenen 450 mill. kr. på finansloven.

Hr. Kjærulff-Schmidt var inde på Grundejernes Investeringsfond, som den socialdemokratiske regering i forrige periode startede med at åbne til disse formål, og det blev fortsat af boligminister Johan Philipson, som åbnede yderligere i venstreperioden. Det er naturligvis en udmærket foranstaltning, hvis vi kan få det til at virke, men jeg vil også understrege, at det er ikke min opfattelse, at denne fond kan virke tilstrækkeligt og ikke på alle de områder, hvor det er tiltrængt, da fonden helt naturligt har sine begrænsninger.

Hr. Haunstrup Clemmensen var, som også jeg selv og flere andre, bl. a. hr. Enggaard, inde på, at låneordningen vil give administrative vanskeligheder, som er helt uoverskuelige. Jeg vil også drøfte disse spørgsmål, og det er givet, at tilskudsordningen vil være betydelig enklere, selv om principperne for så vidt er de samme, hvis man giver tilskud i form af en lav rente eller som en del af det af lejeren eller ejeren investerede beløb. Det er vel kun et smagspørgsmål.

Jeg kan kun sige, at vi meget hurtigt på baggrund af den positive holdning, der har været givet udtryk for her, vil fremkomme med regeringens forslag på dette område.

Kjærulff-Schmidt (FP):

Ordføreren for forslagsstillerne citerede mig for at have hævdet, at dette forslag ikke havde nogen effekt. Det, jeg sagde, var — det må siges igen og igen, og til ære for hr. Ingomar Petersen skal jeg sige det én gang til — at det, der er behov for, hvis beskæftigelsen varigt skal fremmes, er foranstaltninger, der kan dæmpe omkostningsstigningerne til gavn ior vort erhvervsliv og først og fremmest til gavn for eksport erhvervene, og i den henseende, og det vil jeg fastholde, har dette forslag ikke den fjerneste effekt.

Det er jo aldeles urigtigt, og det ved hr. Ingomar Petersen også, at fremskridtspartiet ikke vil medvirke til foranstaltninger til begrænsning af arbejdsløsheden. Det er sagt mange gange, men det fortjener at siges én gang til, at fremskridtspartiet allerede sidste sommer forlangte folketinget indkaldt, for

at man kunne komme i gang med foranstaltninger til imødegåelse af den truende arbejdsløshed. Men ingen var interesseret. Det var noget, der kunne vente, det kunne vente til oktober, så kunne det vente til december, og så fik vi valg. Nu er det marts, og man er ikke kommet i gang endnu, men i denne uge, vistnok allerede på torsdag, kommer der til første behandling her i folketinget et af fremskridtspartiets forslag til imødegåelse af arbejdsløsheden, og ved den lejlighed vil hr. Ingomar Petersen få mulighed for at vise, at det radikale venstre virkelig er interesseret i at være med til nogle af de foranstaltninger, der virkelig er brug for.

Enggaard (V):

Det overraskede mig lidt at høre, at hr. Ingomar Petersen ville negligere betydningen af den realkreditændring, som var langt fremme ved udskrivningen af folketingsvalget i december, og som netop havde til formål at nedsætte de årlige ydelser for de lån, som blev et resultat af det. For hvis man vurderer det forslag, som det radikale venstre her har lagt frem i dag, og noterer sig, at der er en afdragstid på 5 å 10 år, vil man se, at rente plus afdrag af disse lån meget let bliver større end den samlede ydelse af et længere løbende realkreditlån, og jeg tror, at mange af de mennesker, som skal vurdere deres forhold i forbindelse med en modernisering, en forbedring eller en varmeisolering af deres ejendom, vil se på den årlige ydelse af de lån, som skal være med til at finansiere en sådan forbedring. Derfor tror jeg, at ved nærmere eftertanke vil også forslagsstillerne finde, at vejen over ændringer i realkredit kan være særdeles farbar, og den har den vældige fordel fremfor forslag af den natur, som er lagt frem her, at den ikke belaster statskassen med udgifter, og her er vi ved den anden side af sagen.

Jeg fik svar på mit spørgsmål til boligministeren om, hvilken ramme man fra regeringens side forestillede sig til initiativer, jeg forstod ikke alene på eksakt den front, som vi talte om her, men i et lidt bredere aspekt, og jeg forstod, at det var 450 mill. kr., regeringen her tænkte sig.

Men inden boligministeren indkasserer en bred enighed om forslag, folketinget ikke har set endnu, bør man nok erindre, hvad